

86 Krew, co spłynęła z Pańskich ran

26 II, 299

1. Krew, co spły - nę - ła z Pań - skich ran, o - bmy - ła
 lu - dzkość z wszys - tkich win i z śmie - rci dźwig - nie
 ludz - ki stan, gdy rzą - dy zacz - nie Bo - ży Syn.

1. Krew, co spłynęła z Pańskich ran,
 obmyła ludzkość z wszystkich win
 i z śmierci dźwignie ludzki stan,
 gdy rządy zacznie Boży Syn.

3. Wnet Pański głos otworzy grób
 i wezwie zmarłych na swój sąd.
 Wśród tysiącletnich wzniosłych prób
 udoskonali ziemski ład.

2. Bo w Panu jest miłości toń,
 On umiłował cały świat.
 Ludzkości podał zbawczą dłoń,
 nadziei zesłał cudny kwiat.

4. A kto wraz z Panem cierpiał tu
 i w Jego służbie żywot dał,
 Pan wieczne życie da tam mu,
 gdzie czeka nań niebiański dział.

5. Nagrodzi troski, znój i ból,
 do wiecznej chwały weźmie nas
 miłości pełen, Zbawca, Król,
 bo świta Tysiąclecia czas.

87 Kto za swój cel jedyny ma

1. Kto za swój cel je - dy - ny ma, by Pa - nu słu - żyć z wszystkich sił,

Pan mu o - pie - kę swo - ją da, po - zwo - li, a - by sil - nym był.

Refren

Pan swo - ich świętych wie dzie sam, mi - łość - ci Je - go wiel - ka toń,

i w każdej chwi - li śpieszy nam z po - mo - cą Je - go świę - ta dłoń.

1. Kto za swój cel jedyny ma,
by Panu służyć z wszystkich sił,
Pan mu opiekę swoją da,
pozwoli, aby silnym był.

2. Więc chociaż przyjdą chwile złe,
z pokusą gdy się toczy bój,
Pan naszą wiarę stwierdzić chce
i wypróbować Kościół swój.

Refren:

Pan swoich świętych wie dzie sam,
miłości Jego wielka toń,
i w każdej chwili śpieszy nam
z pomocą Jego święta dłoń.

3. Dlatego trzeba wiernie trwać
i wierzyć, że w najgorszy czas
Pan nie omieszka sił nam dać,
opieką swoją wesprzeć nas.

4. A gdy nadejdzie życia zgon,
zwycięskich świętych przyjmie Pan,
wprowadzi do niebiańskich stron
i da w nagrodę Boski stan.